

DE POSTRIJDER DER PROVINCIË LIMBURG.

Abonnement

Twee maal per week, 4 fr. per jaar. Een maal „ „ 3 „ Een blad afzonderlijk 10 centime.

M^e schrijft in te Tongeren bij H. Collé, uitgever en eigenaar van dit blad. De POSTRIJDER verschijnt s woensdags en s zaterdags.

TWERDE BIAD Voor de Kiezing

Weer staan wij op 't brandende tijdstip der gemeente-verkiezingen; wederom wordt aan de bevolking het middel ter hand gesteld om door den stembrief zijne vrije meening uit te drukken, over hen die de bestuurlijke zaken, en bijgevolg de belangen der stad of dorp, in handen dragen.

heid maar voor HEN ALLEEN en voor ons katholieken, die nochtans de meerderheid vormen, verdrinking en miskenning. Nu weer zullen diezelfde mannen het volk trachten te verblinden door schoone woorden en pausen met ijdele beloften.

die geene middelen onaangewend laten om bij de bevolking hunne eilendige water-, flater- en oordjespolitiek in te planten. In zake kiezing is het allereerst van noodte die mannen aan 't bewind te houden die niet fierheit kunnen en mogen terugwijken op nuttige daden en verdienstelijke werken; zulke puike namen prijken op de katholieke lijst, mannen die roomen mogen op een loopbaan vol verdiensten voor het algemeen welzijn der gemeente en dez^r bevolking.

volgens Amerika en België. Ik met 7.474.89 kgr en vervolgens Zweden en de haven van Hamburg. In Holland kwam 1910 758.008.000 kgr.; in 1909 755.133.000 kgr.; in 1908 649.411.000 kgr., terwijl het totaal binnenkomen van haring van alle soort 784 miljoen 500.000 kgr. bedroeg.

op een sisser zal uitdraaien t. Abuus, man t. En Sistersens vloog de doos in. — HET SCHIJNT dat de liehebbers van goeden koffie in de vreugde zijn sinds zij de Trappisten Cluicorei Vuicart gebruiken.

voor den abbé Richard, die bij het autobus-ongeval met den grootste levensgevaarlijk personen en twee kinderen redde. — Ik heb gemerkt dat er een in mijn slaats-zaak gedaan hebben zegt de abbé, ik verdien daarvoor goede belooning. Maar de Franchi-ers denken er anders over. Zij heeft hem onoprecht het recht toegekend op de hoogste onderscheiding.

Belangrijk bericht. — Bij uw bezoek te BRUSSEL, koopt uwe juwelen, Groenelmarktstr. 33, huis CAMPOSTO, gesticht in 1856.

Dr van SOEST 40, RUE CLESTINES, LIÈGE (Pont d'Avant)

ALLEERLEI NIEUWS DE RAMP VAN HET FRANSCH 'SLAGSLIP DE 'LIBERTÉ'. — Een Brusselsch liberaal had geschrijft: 'De ramp der Liberté is alleen te wijten aan ellendig beheer, zebekke leiding en tuchteloosheid der vloot.'

LEZERS OPGEPAST. — Wanneer gij een TOP-bestelt, liet wel op dat men U geen ander water schenke. Er bestaat maar één TOPBRONNEN-water, en dezo die zonder U te verwilligen, ander water geven, wanneer gij TOP-vraagt, stellen zich bloot aan rechtelijke vervolgingen.

ROUHTANDEL IN WIJNEN. — Gh. Canteloup Jr cru Bourgeois Supérieur van St-Estépie, eigendom der Naamlooze Maatschappij, oud Huis Léon & Jules HUYBIECROM, wordt bijzonder aan de Heeren Wijnhandelaars aangeraden. Ghateau Canteloup werd in 1906, dank aan de zorgvuldige teelt, met den eersten prijs bekroond op de Landbouwtentoonstelling van den Médoc.

HET GEBHEIMZINNIG HUI

Kind, zegde zij, niet bepaald verstord, maar toch onmeetlijk uit de hoogte — dat begrijp ik niet. Uwetante leeft zo terugtrekkend, dat zij de noodige dingen vergeet. Ge zult echter zien, dat zij enkel mijne herinnering behoefde, om te doen wat zij verplicht is.

— Ziet ge, zegde hij, ik kan 't niet helpen, dat de menschen mij nog altijd voor een jongtente verslijten. Dat ligt nu eenmaal aan mijn uiterlijk, waaraan ik helaas niets veranderden kan. Maar in den grond ben ik niet dommer en ook niet beter dan de rest.

— Ge moet mij niet kwalijk nemen, jufv. Ursula, was Reginald laatste woord, dat ik al zo oud ben. Bedenk, ik ben niet altijd zo oud geweest, zegde hij met groote plechtigheid, terwijl hij den hoed afnam en wegtreed.

— Ge moet mij niet kwalijk nemen, jufv. Ursula, was Reginald laatste woord, dat ik al zo oud ben. Bedenk, ik ben niet altijd zo oud geweest, zegde hij met groote plechtigheid, terwijl hij den hoed afnam en wegtreed.

stond dat zij zijn vrijpostige optreden van den vorigen avond nog niet vergeten was. Jufvrouw Betty, zegde hij, en zijn loon klook erg nederig — ik hoop dat ge mij vergeven zult wat ik gisteren avond misschien heb miszegd.

— Ik hoop dat ge mij nu vergeven zult. En ik hoop ook dat ge geloven zult, datgeen ik u gisteren avond zegde, werkelijk — laat mij het zoo mogen uitdrukken — niets dan een bewijs was van — van mijne belangstelling in u. — En geloof mij — uw geheim — hier boog hij zijn hoofd zoo dicht naar Betty, dat zelfs Ursula zijn sluisteren niet hooren kon — uw geheim is mij heilig.